

πού θά πρῆξῃ σταφιδῶν δυστυχῶν ἀμυγδαλᾶς
 μέ συμβάσεις παρλάξ.

Φ.— Πανηγύρεως ἡμέρα
 καί 'στῆ Λόντρα κι' ἐδῶ πέρα.
 Τί καλό κι' αὐτό μεγάλο! ...
 'δέστε τὸ γκιδοῦρι μακί...
 τὸνα χέρι δέρνει τῆλλο
 καί τὰ δρό τῆ μοῦρη μακί.

Σύμβασις καί Ντεληγιάννης
 ἐν κιθάρις κι' ἐν ὄργανοις.
 Μῆ τὴν σύμβασιν τὴν εἰξῆρ,
 μὴ μᾶς τὴν ἀποκηρύξῃ,
 μὴ θετὴν σου θυγατέρα
 κάμει τὴν, σκληρὴ πατέρα.

Μέσα 'στὴν σταφιδαντάρα, μέσ' 'στὴν κοσμοχαλασιά,
 μὴ τὴν πῖλον σου φρεσῆς καί μὴν πρὸς 'στὴν Κηφισιά
 Βόρειον νὰ κοπανίσῃς.

Π.— Καί ποῖος καί ποῖος δὲν τραχοῦδᾷ
 τὸν Θεοῦρῃ τὸν Σταφιδᾷ,
 τὸν πρῶην κλονιζόμενον
 μέ πατερῶν κουνιματᾷ,
 καί τώρα στηριζόμενον
 μέ τὰ σταφιδοκλήματα;

Φ.— Κατώρῃσις κι' ἐπέρας τὴν κάμηλον
 ἀπὸ τρωπαλῶν μικρᾶς κηφίδος,
 καί σύμβασιν σκαρῶσις ἀπαρμιλλῶν
 ἐλύτρωσε τὴν κόσμον τῆς σταφίδος.

Π.— Σαθρὸν ἐσώθη σκάφος κι' ἀνεμόδερτον,
 τῶν Ἀγγλῶν τῆς προτάσις ἐκοσκίνισε,
 κι' ὁ κύριος Μπακγῶνζ μέ τὸν Μπὸδερτον
 ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλίαις τὴν προσκύνισε.

Φ.— Τὸ μέγα μονοπόλιον, παιδιᾷ,
 δι' εὐσταθοῦς ὑπέγραψε γραφίδος,
 καί τώρα μέ τῆς δάρνης τὰ κλαδιᾷ
 τὸν ἔσπεψαν κι' οἱ κλάδοι τῆς σταφίδος.

Π.— Ὅποιος πανηγύρεως ἡμέρα
 ἐκεῖν' ἢ περιλάλητος Δευτέρᾳ,
 ὅποταν ὁ παπποῦς, ὁ πλήρης θράσεως,
 ὑπέβαλλε τὸν χάρτην τῆς συμβάσεως.

Φ.— Ἀφρίζουν μέ τὴν σύμβασιν αὐτὴν,
 κι' ὅσοι σταφιδοκλήμονες στενάζουν
 εἰς τῶν ἀμυγδαλῶν τὸν φουτετὴν
 κελῶς τονε κι' ἀμύγδαλο φονάζουν.

Κι' ἐτίναξε τὴν ἀντισμένη 'μυγδαλιᾷ
 καί τὰ λευκὰ τῆς ἄνθη τὸν 'στεφάνωσαν,
 καί πλήθῃ σταφιδῶν μέ φιλιᾷ
 τὴν ἄρρητον χερᾶν των διετράνωσαν.

Π.— Τὸν γέροντα λαὸς τὸν ἐγκομίασε,
 τὴν σύμβασιν λαὸς τὴν πολιορκήσε,

μέ Νῶε κιβωτὸν τὴν παρωμοίασε,
 μέ καί μέ τὸν ἀπήγαντο τὴν Ἱερουσαλήμ.

Πολλὸν ὑπερπληρώθησαν οἱ πόθοι,
 μὴ μὲς 'στῆς πανηγύρεως τοῦς σάλους
 δὲν ζέρω πὸς ὁ Ράλλης ἐτακκώθη
 μέ τὸν Παναγιωτόπουλο καί μ' ἄλλους.

Κι' ἐν μέσῳ τῆς συγγύσεως, τῆς ζάλης,
 ὅπου πατὴρ πατέρα παρεζήγει,
 ἐφώναζαν καμπόσοι πὸς κι' ὁ Ράλλης
 τὸν πῖλον του θά πάρη καί θά φύγη.

Φ.— Κι' ἀληθινὰ τὸν 'πῆρε κι' ἀνεχώρησε,
 κι' ἡ στρουγγα τοῦ παπποῦ τὸν 'στενοχώρησε,
 πολλὰ δὲ κατὰ φρένας ἐμερμήρισε
 κι' ἐπῆγε 'στὸ σπητάκι του κι' ἐγύρισε.

Π.— Ἐσταφιδῶθῃ πάλιν ἡ Βουλῆ
 κι' ἡ σύμβασις τῆς ἡλθε κλεποῦρι...
 γιὰ τοῦτο κι' ἐγὼ τῶρα, Φαουλῆ,
 σοῦ δίνω δρό γαστοῦκις μέσ' 'στῆ μοῦρη.

Καὶ καμπόσοι ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας—

Τὴν αἴριον Κυριακὴν ἐγκαινία μεγάλη
 'στὸ Μπάρ τὸ περιλάλητον τοῦ παλαιοῦ Φαλήρου,
 ἐκεῖ καί μὴρᾷ διελκестῆ καί τοῦ πολλοῦ τὸ γάλα
 καί πρώτη διασκεδάσις καί φύσημα ζεστού
 καί μ' ἄρθρον ἰσθίων καί θέλασαν ἀτύγαντο,
 γιὰ τοὺς γλεντζεδῆς καί τοὺς μὴ μοναχικῶν κρησφύγαντο.

Ἵρακι Παιδικὰ Σκηναί μέ πλοῦτον ποιημάτων
 καί γλαφυρῶν ἡμάτων,
 τῆς Φλωρεντίας Φουτουκλή περικαλλῆς βιβλίων
 πρὸς χρῆσιν οἰκογενεῶν καί θηλυκῶν Σχολείων.

Ἰεσοθεῖα Ἐλπίδες, δηλαδὴ βιβλίον τερνευτῶν,
 Βασιλῆς Ἡλιόπουλος ὁ ποιητὴς αὐτῶν.

'Στὸν δρόμον τοῦ Σταδιοῦ κι' αὐτῶν εἰκοσιτρία
 κατὰφωτος καί μέγας κι' ὅλος κοκεταρία
 οἶκος βασιλικὸς
 κι' ἐμποροραπτικὸς
 τοῦ ράπτου Γεωργίου τοῦ Παπαϊωάννου,
 ποῦ ἴγνωρισε τὸ γόστο κάθε πρωτεουσάνου.
 Αὐτὸς δὲν φέρνει κόπτας ἐκ τῆς Εὐρώπης ξένους,
 τὸ κόπτειν καί τὸ ράπτειν εἶναι 'δουλειᾷ 'δικῆ του,
 κι' ἔχει πελάτας τόσους κατενθουσιασμένους
 καί μέ τὸ κόψιμό του καί μέ τὴν ραπτικὴ του.
 Καί τρέχουν ἐκεκτοῖ σ' ἐκεῖνον ὀλοέντ,
 καί κόψε με κι' ἐμὲ καί ράψε με κι' ἐμένα
 καί κάνε με καθράμι καί δακτυλίδι μέση,
 καί τρὶς εὐτυχισμένους ἐκεῖνος ποῦ θά πέση
 'στοῦ Γεωργίου τὴν ψαλλίδε, 'στοῦ Γεωργίου τὴν βελόνα,
 κι' αὐτὴν ὑπερψοῦτε καί νῦν καί 'στὸν αἰῶνα.